

3985
23 ΑΠΡ. 2013

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΒΟΥΛΕΥΤΗ: ΝΙΚΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ: ΑΧΑΪΑΣ

ΑΝΑΦΟΡΑ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥΣ

- Υγείας
- Οικονομικών

Θέμα: «Η διακίνηση νοσοκομειακών φαρμάκων εκτός νοσοκομείου»

Σχετικά με το από 16-3-2013 δημοσίευμα της εφημερίδας «ΤΟ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΟ» σε άρθρο του κ. Δ. Πατσάκη προς τον κ. Υπουργό Υγείας που αφορά στη διακίνηση νοσοκομειακών φαρμάκων και παραθέτει μια σειρά ερωτήματα για το συγκεκριμένο θέμα.

Ο αναφέρων Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Η διακίνηση νοσοκομειακών φαρμάκων εκτός νοσοκομείου



Του **ΔΗΜΗΤΡΗ Ν. ΠΑΤΣΑΚΗ**

Συγκεκριμένες δραστικές φαρμακευτικές ουσίες, σε μονοδία ή πολλαπλή συσκευασία ή περιεκτικότητα, χρησιμοποιούνται μόνον κάτω από συγκεκριμένες συνθήκες απαιτώντας παραμονή (νοσηλεία) του θεραπευμένου λήπτη στις κατάλληλες μονάδες των νοσοκομείων, όπως αναφέρεται και στην άδεια κυκλοφορίας ως «αποκλειστικής νοσοκομειακής χρήσης».

Αναφερόμαστε σε περιπτώσεις ογκολογικών, ανοσοκατασταλμένων, οφθαλμολογικών κ.ά. ασθενών, η θεραπεία των οποίων προϋποθέτει ειδική διαδικασία διακίνησης φαρμάκων. Τα σκευάσματα αυτά, κατά κανόνα πολύ υψηλού κόστους, συχνά συνοδεύονται από παρενέργειες στον οργανισμό των ασθενών, καθιστώντας απαραίτητη της ημερήσιας –τουλάχιστον– νοσηλείας τους.

Η νοσηλεία, δεόντως αποδεδειγμένη με εισαγωγή/εξιτήριο, χρεώσεις στα ασφαλιστικά ταμεία των φαρμάκων ή όχι, αναλόγως της ύπαρξης «κλειστού», ή όχι νοσηλίου, απαιτεί συγκεκριμένη διαδικασία που αφορά στη διακίνηση των απαιτούμενων φαρμακευτικών ουσιών από τα Νοσοκομειακά Φαρμακεία, μέσω της έκδοσης συγκεκριμένου τύπου «συνταγών».

Σε κανονικές συνθήκες, όπου η συνολική διαδικασία ακολουθείται «κατά κεφαίαν», δεν πρέπει να συμβαίνει κάτι διαφορετικό. Οι κατά νόμον υπεύθυνοι της διακίνησης των φαρμάκων, με τη συνεργασία των συναδέλφων τους στα τμήματα Διαχείρισης/Προμηθειών/Νοσηλίων, είναι επιφορτισμένοι με την ορθή διαχείριση, όπως ορίζεται κάθε φορά από τις σχετικές διατάξεις.

Με απλά λόγια, ό,τι δεν επιτρέπεται να χορηγείται προς χρήση εκτός νοσοκομείου, λογίζεται ως

ιπυρισεδωμένο/καταχωρούμενο και υπαγορεύμενο ε.
τός. Οι απογραφές, τακτικές ή και έκτακτες, αποδει-
κνύουν κάθε φορά την τήρηση των διατάξεων. Τι ακρι-
βώς, όμως, μετρείται; Η συσκευασία, το τεμάχιο ή τα
mg; Προφανώς, όπως καταχωρείται κάθε σκεύασμα,
έτσι ακριβώς πρέπει να παρακαλούμεται και η ανάλω-
σή του. Αν, για παράδειγμα, αντί για 30 «κουτιά», χρεω-
θούν 30 «χάπια» ή αντί για ένα, πιστωθεί ένα «κουτί» με
πέντε flacons στο αιτούν εξωτερικό ιατρείο ή κλινική,
τότε τα αποτελέσματα θα είναι «άλλα αντ' άλλων» όσον
αφορά και τη χρέωση του στους φορείς ασφάλισης.

Σύμφωνα με τα οριζόμενα με υπουργικές αποφάσεις
(Υ.Α), η χορήγηση φαρμάκων της συγκεκριμένης
κατηγορίας αφορά ασθενείς ως «νοσηλεύόμενους»
(σ.σ.: έχει ακολουθηθεί η διαδικασία έκδοσης «ειστη-
ρίου» με διάγνωση, εξετάσεις κ.λπ.), οι οποίοι παρακο-
λουούνται από θεράποντες ειδικευμένους ιατρούς. Η
χορήγηση σε ασθενείς με συνταγογράφηση ως «έξωτε-
ρικοί» προσκρούει στη μη εφαρμογή των Υ.Α. για τα
συγκεκριμένα πάντοτε φάρμακα.

Τι γίνεται, λοιπόν, με λάθος τρόπο; Ποιος ο σκοπός
αυτής της παρούσης διαδικασίας; Πώς εξηγείται η
ύποψη ικανής ποσότητας σκευασμάτων σε προσωπικά
επιμάρια εντός ή σε ιδιωτικά ιατρεία εκτός νοσοκομεί-
ων; Πού οδηγεί η απουσία ή η έλλειψη αποτελεσмати-
κού ελέγχου; Ποιοι είναι οι κάθε φορά υπεύθυνοι για
αυτά τα περιστατικά; Πώς ελέγχεται η εφαρμογή του
νόμου; Ποιος λογοδοτεί, τότε, σε ποιον –και εγγράφως
με στοιχεία– για όλα τον αφορούν;